

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1988

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
211

Αριθ. 1981/87

(1)

Τροποποίηση των άρθρων 70, 71, 72 και 76 του Κώδικα Τροφίμων σε συμμόρφωση προς τον κανονισμό 1915/87/ΕΟΚ.

ΓΕΝΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
(Συνεδρίαση 1 Δεκεμβρίου 1987)

Έχοντας υπόψη:

1. Το έγγραφο του Γενικού Χημείου του Κράτους, αρ. 20280/3031/87 σχ. 18768/2791/87.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 3 του Ν. 1338/1983 «εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ.Α/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 1440/1984 «συμμετοχή της Ελλάδος στο Κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70/τ.Α/21.5.1984).

3. Το εδάφιο δ της παρ. 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328/1929 «περί συστάσεως του Γενικού Χημείου του Κράτους, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον Α.Ν. 754/1937 (αρ. 3 παρ. 2 και 3).

4. Το άρθρο 4 του Διατάγματος της 31ης Οκτωβρίου 1929 «περί κανονισμού της λειτουργίας και των εργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου.

5. Το Νόμο 115/1975 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Ν. 4328/1929».

6. Την απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών για αναμόρφωση συλλογικών οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών αρ. 0.208/181, ΦΕΚ 214/τ.Β/82.

7. Την αρ. Υ.1362/Α/5.10.87 απόφαση του Πρωθυπουργού «καθορισμός αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών» (ΦΕΚ 535 τ.Β'/5.10.87).

8. Την υπ' αριθ. Α 9211/1737/3.12.87 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθν. Οικονομίας» (ΦΕΚ 702/τ.Β/4.12.87), αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την τροποποίηση των άρθρων 70, 71, 72 και 76 του Κώδικα Τροφίμων σε συμμόρφωση προς τον κανονισμό 1915/87/ΕΟΚ της 2ας Ιουλίου 1987 για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 136/66/Ε.Ο.Κ. περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών, (Ε, Ε L 183/87) ως εξής:

Α) Στο άρθρο 70 «Χαρακτηρισμός και Γενικοί όροι επεξεργασίας και Διάθεσης στην Κατανάλωση» την τροποποίηση της παραγράφου 7 εδάφιο α ως εξής:

7.α) Πρέπει να διατίθενται στην κατανάλωση αυτούσια, μη επιτρεπόμενη της οποιασδήποτε ανάμειξης με έλαια προερχόμενα από άλλους καρπούς ή με έλαια ζωικής προέλευσης.

Β) Στο άρθρο 71 «ελαιόλαδο» ν' αντικατασταθούν οι παράγραφοι 4, 6 εδάφια α, β, γ 12 εδάφιο α, 13 και 14 ως εξής:

4. «Παρθένο ελαιόλαδο» χαρακτηρίζεται το έλαιο που λαμβάνεται από τον ελαιοκαρπό με μηχανικές ή άλλες φυσικές μεθόδους, υπό συνθήκες ιδίως θερμικές οι οποίες δεν επιφέρουν αλλοίωση του ελαίου και το οποίο δεν έχει υποστεί άλλη επεξεργασία εκτός από την πλύση, την καθαίση, την φυγοκέντρωση και τη διήθηση, εξαιρείται το έλαιο που έχει ληφθεί μετά από επεξεργασία με διαλύτη ή με μέθοδο επανεστεροποίησης καθώς και κάθε μίγμα με έλαιο άλλης φύσης.

Αυτό θεωρείται βρώσιμο εφόσον έχει οξύτητα κατώτερη από 3,3% εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ, χρώμα κίτρινο μέχρι πρασινοκίτρινο, οργανοληπτικές ιδιότητες άμεπτες ή τουλάχιστον μη δυσάρεστες και να είναι διαυγές στους 20°C.

6.α) Εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο (EXTRA) χαρακτηρίζεται το παρθένο ελαιόλαδο με άμεπτη γεύση και με οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ, όχι ανώτερη από 1%.

β) «Παρθένο ελαιόλαδο», (μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο χαρακτηρισμός «εκλεκτό (FINE) στο στάδιο της παραγωγής και του χονδρικού εμπορίου χαρακτηρίζεται το παρθένο ελαιόλαδο με άμεπτη γεύση και με οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ όχι ανώτερη από 2%.

γ) «Κοινό παρθένο ελαιόλαδο» (COURANTE) χαρακτηρίζεται το παρθένο ελαιόλαδο καλής γεύσης και με οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ, όχι ανώτερη από 3,3%.

12.α) Οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ, όχι ανώτερη από 0,5%.

13. «Ελαιόλαδο» χωρίς άλλο χαρακτηρισμό, χαρακτηρίζεται το έλαιο που αποτελείται από μίγμα εξευγενισμένου ελαιολάδου και παρθένων ελαιολάδων εκτός του μειονεκτικού και με οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ, όχι ανώτερη από 1,5%.

Η αναλογία του παρθένου ελαιολάδου στο μίγμα δεν πρέπει να είναι μικρότερη από το 1/3. Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει για τις εξαγωγές γενικά.

Το «ελαιόλαδο» πρέπει να πληροί τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και του εδαφίου (β) της παραγράφου 12.

14. Στο στάδιο του λιανικού εμπορίου μπορούν να διατίθενται μόνο τα έλαια που αναφέρονται στην παράγραφο 6 εδάφιο α, β και στην παράγραφο 13.

Γ) Το άρθρο 72 «έλαιο ραφινέ εξ ελαιοπυρήνων» αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 72

Έλαιο από Ελαιοπυρήνες

1. «Ακατέργαστο έλαιο από ελαιοπυρήνες» χαρακτηρίζεται το έλαιο που λαμβάνεται από εκχύλιση με διαλύτη των ελαιοπυρήνων, που προέρχονται από την έκθλιψη των καρπών της ελαίας της Ευρωπαϊκής, εξαιρείται το έλαιο που λαμβάνεται με τη διαδικασία της επανεστεροποίησης και κάθε μίγμα με άλλα έλαια.

2. «Εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες» χαρακτηρίζεται το έλαιο που λαμβάνεται από τον εξευγενισμό ακατέργαστου ελαίου από ελαιοπυρήνες με επεξεργασίες που επιτρέπονται στο άρθρο 70 και με οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ, όχι ανώτερη από 0,5%.

3. Το εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες (απομαργαρινωμένο ή μη) πρέπει επιπρόσθετα να πληροί τους εξής όρους:

α) Ο αριθμός βουτυροδιαθλασιμέτρου σε 40°C δεν μπορεί να είναι ανώτερος του 55.

β) Οι ερυθρές μονάδες κατά LOVIBOND δεν πρέπει να είναι ανώτερες των 5,5 (σε λεμβίδιο 5 1/4 ιντσών).

γ) Το ποσοστό των κηρωδών ωλών δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 3,5%.

δ) Ο συντελεστής απόσβεσης στην υπεριώδη περιοχή δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις ακόλουθες τιμές.

K 232 nm ≤ 6,00

K 270 nm ≤ 2,00

4. Το εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες μπορεί να υποστεί την επεξεργασία της απομαργαρίωσης με φύξη. Το έλαιο που λαμβάνεται μ' αυτόν τον τρόπο χαρακτηρίζεται «απομαργαρινωμένο εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες».

Σε αυτό:

α) Οι ερυθρές μονάδες κατά LOVIBOND δεν πρέπει να είναι ανώτερες από 5,5 (σε λεμβίδιο 5 1/4 ιντσών).

β) Το σημείο θάλωσης και αποθόλωσης δεν πρέπει να υπερβαίνει

τους 7° και 17°C αντίστοιχα.

5. Το εμπλουτισμένο σε κηρώδεις και μη λιπαρές ύλες ποσοστό μαργαρινών που λαμβάνεται από την επεξεργασία των εξευγενισμένων ελαίων από ελαιοπυρήνες προς παραγωγή των απομαργαρινωμένων εξευγενισμένων ελαίων από ελαιοπυρήνες πρέπει να διατίθεται κάτω από διοικητικό έλεγχο αποκλειστικά και τις ανάγκες της σαπωνοποίησης, απαγορεύεται δε η ανάμειξή του με οποιοδήποτε τρόπο με είδη διατροφής γενικά.

6. Το εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες (απομαργαρινωμένο ή μη) πρέπει να δίνει αρνητικές αντιδράσεις άλλων ελαίων και λοιπών και ειδικότερα να ανταποκρίνεται στα παρακάτω:

α) Η δοκιμή ημιξηρανομένων ελαίων κατά VIZERN - GUILLOT να είναι αρνητική.

β) Κατά την αντίδραση του νιτρικού οξέος (σύμφωνα με τη μέθοδο Συνοδινού Κώνστα) η απόχρωση πρέπει να είναι καστανή έως καστανο-μέλανη.

γ) Κατά τη δοκιμασία του στο φως της λυχνίας WOOD να εμφανίζει φθορισμό γαλακτοκυανού έως κυανού κατά την επιφάνεια. Αυτή, όταν βλέπεται από τα πλάγια να εμφανίζει κυανού δακτύλιο που φθορίζει ισχυρά.

δ) Οι αντιδράσεις BELLIER (CAROCCI-BUZZI) και τροποποιημένη VIZERN πρέπει να είναι θετικές.

7. «Έλαιο από ελαιοπυρήνες» χαρακτηρίζεται το έλαιο που αποτελείται από μίγμα εξευγενισμένου ελαίου από ελαιοπυρήνες και παρθένων ελαιολάδων εκτός του μειονεκτικού και το οποίο έχει οξύτητα, εκφρασμένη σε ελαϊκό οξύ όχι, ανώτερη από 1,5%.

8. Στο στάδιο του λιανικού εμπορίου μπορεί να διατίθεται μόνο το έλαιο που αναφέρεται στην παράγραφο 7.

Δ) Στο άρθρο 76 «Χημική Εξέταση Ελαίων» στις παραγράφους 3 εδαφ. β, 4 γίνονται οι εξής αντικαταστάσεις.

3.β) Η λέξη «πυρηνέλαιο» αντικαθίσταται με τις λέξεις «εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες».

4. Οι λέξεις «εξευγενισμένο πυρηνέλαιο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εξευγενισμένο έλαιο από ελαιοπυρήνες».

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από 1.11.1987, κατ' εξαίρεση για την εσωτερική αγορά οι ονομασίες και οι ορισμοί των προϊόντων που ισχύουν σήμερα μπορούν να χρησιμοποιούνται και μέχρι 31.10.88.

Ο Πρόεδρος
ΣΤ. ΚΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

Ο Γραμματέας
ΧΑΡ. ΧΑΜΑΛΙΔΗΣ

Τα μέλη

Ε. Τσιγαρίδας, Α. Δασκαλάκης, Φ. Γεωργακόπουλος,
Π. Κώττης, Ε. Συμβώνης, Διον. Φραγκάτος

Εγκρίνουμε την παραπάνω απόφαση του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου καθώς και τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 21 Μαρτίου 1988

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΙΑΝ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΣΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΝΙΚ. ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ